

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 38. Missio Frumentii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Religionem amplectendi Ducem fuisse, inde in vicinas Provincias fuerat dilata, atque Osroenes, & Armeniæ commercio in Persidem delata, ubi multæ numerabantur Ecclesiæ. Constantino Imperatori hæc non erant ignota, hinc cum Sapor Persarum Rex legationem ad se & dona, amicitiae fœdus pacturus, misisset, consensit, dona acceptis longe majora remittens; simul prolixam pro Christianis in Perside degentibus scripsit epistolam, in qua veræ Religionis præstantiam laudat; pœnas, quas Persecutores, præsertim Valerianus a Persis captus, dare coacti sunt, memorat, tandemque, ut Christianis faveat, hortatur.

Sæculum IV.
A. C. 326.

Sup. §. 3.
Euf. IV.
hist. c. 8. 9.
Etc.
Socr. I. 6.
25.

§. XXXVIII.

Missio Frumentii.

Ulterius vero prolata Christi vexilla. Philosophus nomine Metrodorus regiones Mundi longinquas videndi cupiditate incensus, usque ad Indias ulteriores, ut veteres quidem putant, re ipsa autem in aliquam Æthiopiæ partem penetravit; ubi rediit, uniones, & Gemmas Constantino exhibens, querebatur, multo pretiosiora sibi a Rege Persarum Sapore ablata. Metrodori exemplum secutus Philosophus alius, Patria Tyrius, nomine Meropius eadem ex causa eandem profectio-

Ruf. I.
c. 9.
Anmia.
Marcel. lib.
25. c. 4. &
ibi Vales.
& Cedren.
ann. Const.
21.

Sæculum IV. fectionem suscepit, ducens secum duos
 A. C. 326. adolescentes, quos sanguine sibi proprio
quos instruebat, junior Edesius, alter Frumentius
 vocabatur. Philosophus, animus peregrinarum rerum cognitione
 exfatiaverat, iter in patriam relegit, ne
 vis vero, qua vehebatur, in quemdam
 portum proventa est, aquam potabilem
 aut quædam alia necessaria petendi causa
 facta; ea autem erat horum populorum ferocitas,
 ut Romanos omnes, quotquot capere possent,
 jugularent, quodcumque vicinis audivissent,
 initas cum Romanis pacis conditiones esse violatas;
 ergo ne vigillum invadunt, Philosophum cum
 omnibus suis trucidant, duos adolescentes
 sub arbore legentes, & injuncta sibi
 pensa discantes inveniunt, his solis Barbari
 parcunt, & ad Regem suum adducunt.
 Is Edesium Pocillatorem sibi constituit,
 cumque in Frumentio plus industriae, &
 prudentiæ deprehendere sibi videretur,
 eum secretis, & tabulario praefecit.
 Abhinc Rex iste ambos non honoribus
 modo auxit, sed & tenero amore complexus
 est. E vita migravit, relinquens Regnum
 uxori, & filio adhuc dum infanti, facta
 duobus juvenibus potestate, ut deinceps
 suo arbitrio viverent. At Regina, quæ
 neminem in toto Regno his fideliorem
 sciebat, instantissime rogavit, curas
 Imperii secum partirentur, donec

filius

filius adolefceret, magis vero Frumentium, qui sapientia excelebat, quippe alterum sola in rebus gerendis fidelitas, & moderatio commendabant.

Itaque Frumentius, ad hujus Regni gubernaculum sedens, inspirante Deo, sollicite cœpit inquirere, si qui Christiani inter Romanos, mercaturæ causa illuc advenientes, essent, magnam tribuere libertatem, & hortari, ut ubivis domos seligerent, in quibus communi orationi vacarent, ipse suo exemplo præibat, suoque fervore, & collatis beneficiis ad imitandum excitabat. Areas ædificandis Ecclesiis concedebat, aliaque necessaria, vehementi ardore vineam Christi plantans, & ut fructus ferret, excolens. Cum Rex juvenis ad ætatem pervenisset, qua Imperium per semetipsum capeffere posset, ratione de administrato Regno fideliter reddita, Edesius, & Frumentius nullis Reginæ, Regisve juvenis precibus, aut ullo alio conatu retineri potuere, quin in Patriam redirent; Edesius, charos Parentes amplexurus, Tyrum redire prope- ravit, Frumentius contra, dicens, opera Dei celari non debere, Alexandriam iter direxit; ibi S. Athanasio Episcopo, omnia, sicut contigerant, ordine narrat, hortatur, eligendum esse virum, Episcopatu dignum, qui tanto Christianorum numero jam collecto, & Ecclesiis in mediis

Sæculum IV.
A. C. 326.

Frumen-
tius.

Hist. Eccles. Tom. III.

R

Bar-

Sæculum IV. Barbarorum terris nascentibus præfles-
A. C. 326. S. Athanasius, sermone, factisque Frum-
 mentii in Episcoporum conventu matu-
 pensatis, respondit illis Pharaonis ad Jo-
 seph verbis: *num invenire poterimus tu-
 lem virum, qui Spiritu Dei plenus sit, sic-
 tu, & tam grandia perficere valeat?* Tu
 Episcopum ordinavit, jussitque in illam
 Regionem, unde venerat, cum Gratia
 Dei reverti, nempe in urbem Auxumam
 Æthiopiæ, ubi, non pauciora, quam
Inf.l. XIII. olim Apostoli, miracula edens Frume-
S. 34. tius, innumeram Barbarorum multitudi-
 nem ad fidem convertit. Rufinus, qui
Holsten.not. hanc historiam narrat, ex ore Edesii
ad Martyr. dicerat, qui exinde Tyri, patria sua, Pres-
R. p. 23. byter ordinatus est. Universa Ecclesia
 S. Frumentii memoriam colit, Latini vigi-
 gesima septima Octobris, Græci triges-
 ima Novembris, eumque hodie dum Abba-
 sini suum Apostolum venerantur.

§. XXXIX.

Conversio Iberorum.

Ruf. I. c. 10. Iberi, populi Ponto Euxino vicini, non
 minori prodigio ad Christum conver-
 si. Mulieris cujusdam Christianæ, inter
 ipsos captivæ puritas vitæ, sobrietas,
 delitas, & in oratione perseverantia
 quippe integras noctes vigilabat, cetera
 ræque, ignotæ illis gentibus virtutes, in-
 gen-